

PREUS

Artá Un trimestre	1'50
A fora any	7'00
Al Extranjer id.	10'00

Número solt
0'10 cts.

SETMANARI CATOLIC MALLORQUI

Artá 7 Octubre de 1922

PER DEU I PER MALLORCA

Redacció i Administració
Quatre Cantons, 3

Mallorquinisme

Quant un contempla d'una mirada l'estat actual de Mallorca que's d'un deplorable aclaparament o adormissament de l'ànima mallorquina i al mateix temps mira l'estat de floriment de Catalunya no pot manco de cercar les causes d'una i altra, i aquestes son bon fàcils de trobar.

Si Catalunya ha florit en espléndides manifestacions de tota casta, si té un art ben propi, si ha creada una literatura, si sosté una política moderna, níssima que contrasta amb la anaerónica del restant d'Espanya i si ha lograt reconstruir la seua nacionalitat heu deu a que abans que tot ha anat a despertar l'ànima del poble i l'ha feta conscient per anar després resoltament a la conquesta dels drets que li pertanyen i que sols esperits mesquins com els qui regeixen la política centralista espanyola poden regatetjarlos-hi.

A Mallorca diferents vegades s'han fetes tentatives on-

pre s'han estrellades davant l'oposició sistemática de certa gent i de certa premsa que ataquen an els qui persegueixen tan noble ideal tildant-los de venuts a Catalunya. Amb aquests atacs i amb aquestes campanyes han lograt posar la massa mallorquina amb certa prevenció contra tot el qui intenti parlar de Catalunya, si-quera sigui com un exemple. I aixó no pot perdurar.

Es precis fer cara an aquests detractors de lo qui es nostre. Es precis que defensem els nostros ideals amb les mateixes armes amb que nos combaten. Es precis que promoguem en totes les institucions fermes campanyes en pro dels nostros ideals de ressurgiment i despertament de l'ànima de Mallorca. I aquestes campanyes fetes amb constancia i fermesa donarán sens dupte positiu resultat.

Cal dur al convenciment de la nostra gent que Mallorca sols pot rellorir conservant son vertader caràcter, però armonisat al temps modern. Aixó vol dir, que no per estimar tot lo qu'és típic de la nostra re-

gió nos volguem tancar dins un exclusivisme aufegador, o volguem fer una Mallorca arcaica, sino que al mateix temps que volem conservar-li tot lo que té un ver interés històric, o topogràfic, artístic o etnogràfic, qu'és precisament lo que atreu l'atenció dels turistes, hem de romandre amb un esperit francament obert a tot lo modern, no per copiar servilment qualsevol pensada capritxosa, sino per assimilar-nos tota innovació que no desdigni del nostre caràcter regional.

I aquestes campanyes en pro dels ideals nostros han d'esser persistents. Fins ara, els mallorquinistes hem obrat a salts i a bots, encenguent fogarades de sá patriotisme que semblaven qu'havien d'ablamar tota l'Illa, però mos ha bastat una bufada de despit de colcún dels mallorquinistes de pa i sobressada per deixar apagar aqueixes flamades abans de fer caliu.

No cal temer ni les bufades dels inimics, ni la fredor dels indiferents. Amb persistencia en la lluita, nos conquistarem l'opinió del poble, porque a-

quest és bo de moure al tocar-li la fibra patriòtica, i al tenir conquistada l'opinió pública el triomf està conseguit.

X.

“UN JEFE DE GRUPO,”

Requerida la opinió de los jefes de grupo, me levanto a hablar en nombre de mis amigos...»

Així comença els seus discursos sempre que, per discutir-se en el Congrés un assumpte important, algún orador demana que hi diguin la seva els que s'anomenen «grandes figuras parlamentarias».

Els *amigos* en nom dels quals parla són quatre: el seu germà, el seu fill, el seu cunyat i el qui li fa de secretari. Aquests quatre diputats i el *jefe*, cinc, formen un *grupo parlamentario* que el veis a cada moment demanant intervenció a les *Comisiones*, i, sobretot, formant part de contínues *coaliciones* i *concentraciones* de partits

Tots ells viuen lliurats per complet a la política. El *jefe* explota constantment l'ascendent i la influència que li dona l'haver estat ministre diverses vegades; el germà, el fill, el cunyat i el secretari s'aixopluguen sota d'aquella ombra i fan servir, demés, llurs actes de diputat.

Publiquen, de fa molts anys, un diari, que, com que no hauria arrelat, redactat per aquella gent, si s'hagués dedicat a propagar la cultura o la moralitat o altres ideals nobles i enlairats, va agafar des del primer moment, com a únic i constant moliu de les seves campanyes, la qüestió catalana. I mesclant el *separatismo* i la *madre patria* i parlant de la *hidra* i del *virus* i dels *hijos espúreos*... ha aconseguit fer-se l'orgue imprescindible de tanta i tanta gent que allà pensa d'aquella manera.

Això d'esser *jefe de grupo* pesa molt sobre d'ell; sempre s'en recorda. Parla pausadament amb veu fosca i apagada; es posa sempre en el primer lloc; usa bastó negre, amb *puño* d'os; arriba tart per tot; té sempre tertúlia al seu voltant; passa la vida fent *declaraciones*...

Es interessant visitar-lo a casa seva. El criat que vos obrí la porta, vos introdueix en una gran sala i vos diu que vos espereu. Així que vos heu quedat tot sol allà, passau revista i veis que al mig hi ha una taula de billar i que a tot al voltant, arrambats a les parets, hi ha uns bancs molt alts, als quals s'hi ha de pujar amb un escaló, i que tenen disposada al davant, a dos pams de'n terra, una fusta inclinada per a posar-hi els peus. Tot seguit vos preguntau interiorment per qué servirà allò, i, sense adonar-vos-ne pensau en un saló de cira-botes. Rebutgau, no obstant, la idea, i en ve una altra a la vostra imaginació: segurament en aquella casa—amollant les aixetes i deixant inundar el pis—sant sovint ensaigs pràctics d'aquella «política hidràulica» de qué tan enamorat s'ha sentit sempre el *jefe*. Cada saló, amb dos pams d'aigua, deu representar un *panzano*; cada passadis, amb l'aigua corrent-hi deu esser un canal; a cada escaló un *salto de agua*. I quant es fa això la família se deu relugiar en aquella sala ont ara os trobau, i, asseguda en aquells bancs alts i amb els peus sobre la fusta inclinada, contempla l'espectacle sense banyar-se.

Després, pensant més encara, durant la llarga estona que vos fa esperar, se vos acudeix que heu deixat correr massa la imaginació, puix aquells bancs alts amb aquella fusta inclinada per als peus, son senzillament disposats a propòsit perquè des d'allí es puguin contemplar les partides de billar per sobre els jugadors.

Per fi surt el *jefe*. El segueix, saltironant, un ca petit i pelut. El nostre homo s'asseu a darrera d'una tauleta plena de papers que hi ha en un recó, amb el ca a la falda, i vosaltres vos enfilau en aquell banc alt i posau els peus sobre la fusta inclinada. Maquinalement, sense donar-vos compte de lo que feis vos agafau els pantalons per les genolleres i els estiran tan amunt com podeu. Es que continuà en vosaltres la idea de qué ha de començar a rajar aigua per tot arreu en aquella casa.

La conversa que sosteniu amb el *jefe* és interrompuda a cada moment per les impertinències del ca i els esforços que ha de fer son amo—ara amb moixones, ara amb renys, ara amb cops, per aquietar-lo.

Quant fa poca estona que parlau i en informar-se el *jefe* que sou català, posa els ulls en blanc i s'expressa així: «Que injustos han sido los catalanes conmigo! Porque yo tengo antecedentes como nadie en la cuestion regionalista. Yo era regionalista hace ya más de treinta años, cuando no era una moda como ahora, y lo demostré, no con palabras, sino con obras. Veá usted. Era yo ministro de Fomento; un dia, al ponerme a la firma una resolución, me dijo el empleado: es una R. O. dando autorización a la Junta de obras del puerto de Barcelona para colocar un retrete. Y yo, al oír aquello exclamé: Ah! no; que hagan el retrete como y donde quieran, sin necesidad de autorización. Ya ve usted si soy regionalista!»

Des d'aquell moment se vos fa tan difícil aguantar-vos el riure, que procurau acabar tot seguit la conversa i sortir d'aquella casa per por que, coneixent que vos ne burfau, vos afiquen el ca o les aixetes i acabau per pendre mal.

A la nit, una mena de mal somni vos domina, i, mig despert, mig adormit, veis la ridícula figura d'aquell *jefe de grupo* i sentiu uns crits molt pregons que van dient: «política [hidràulica], «regionalismo de los retretes», i quant heu aconseguit agafar el so, vos tornau a despertar esverat semblant-vos que el ca vos salta a demunt i sentint una esgarripança com si l'aigua ja us arribés a la panxa...

J. Vallés i Pujals.

La mómia del Rey Don Jaime

VISIO

Al meu venerable amic
D. Angel Guimera.

*En la Seu tarragonina
tot és llum pels finestrals
en l'hora que alcen la llosa
del nostre Rei català.
De tanta llum com travessa
un raig al sepulcre hi va,
i la mómia de don Jaime
ha extremut de feredat.
Qui li trenca la pau dolça*

*al Conqueridor més alt?
Qui el desperta a cops de massa
i la llosa mana alçar?
Una dama de reialesa
l'ha volgut avui honrar,
i el poble de Tarragona,
en processó general
tot el sant dia l'aguaita
els ulls transparents d'esglai.*

*La gent va a esguardar la mòmia
i se n'allunyà aviat,
que té les mans ben ossades
com si les gosés alçar;
rígid el cap i la boca
mig oberta, com parlant:
el pit ben sortit enfora,
i ensenyant el costellam:
les cames, llargues i dobles,
i els peus, drets i afilerats.
Uns mals bocins de mortalla
fets a trossos, esquinçats...
Més bé que un hom qui reposa,
n'apar la visió fatal
d'un poble que dorm a dintre
i no sap com despertar.*

*A un altar hi diuen missa,
la gent l'oeix tot resant,
mentre l'orgue, amb to dolcíssim,
destría els motius d'uns salms.
La capella, acompassada,
fragancieja amb llurs cants,
i la Seu, de naus immenses,
tota és melangia i plany
que don Jaume bé n'escampa
amb el seu cos destapat!
Oh, don Jaume, alt Rei D. jaume!
bé en feu encara d'espant!
Ahir amb les vostres gestes,
avui, amb els esborancs,
que mort i tot sou don Jaume,
el Rei que no es torça mai,
espill d'una raça brava
que sols Deu podrà acabar.*

*Al ning-nang d'una campana,
que fa dringá un escolá,
la gentada s'agenoïla
i acota tothom el cap.
S'alça l'Hóstia, majestuosa,
i la Seu és tota un vas
d'harmonies que s'elevan
al més amunt dels altars.
Don Jaume llavors desperta,
aixeca un braç arrogant,
mou els ulls, obre la boca,
i la gent futg tot xisclant...!*

Tan sols la campana dringa

*i el capellà ha davallat
l'Hóstia, suprema de gracia
i ungiada de majestat.*

Bernabé Martí

Tradicció Gabellina

VI

Ets moros vengueren aquesta vegada fins a n'el poble.

Intimaren a n'els gabellins la necessitat de rendir-se: més, no volguent consentir els nostres antepassats en tant baixa covardia, per cap manera alcançaren d'ells que obrissin les portes del Castell, lloc aont tot-hom s'havia refugiat.

Veient els inímic que no en treien res en net dels dits habitants, posaren el Castell enrevoltat de guardes, a fi de que ja que no podien rendirlos d'un cop, heu conseguissin a la llarga per fam.

Passá temps i més temps, però apesar de que els Capdeperins estaven bastant provisionats de queviures, no obstant se fé tant liarg aquell circuit que arribaren a acabar el menjar.

La situació anava pitjorant de cada dia més. El blat i demás grá ja conmensava a fer falta de bon de veres: i les aigos i anaven acabant també.

En aquestes circumstancies de tanta augunia p'els vezins de Capdepera, un gaballí de molt d'uy i molta penetració natural havia especulat els moviments dels sitiadors; i veient que aqueis ja estaven cansats també d'agontar l'abre mestre i sufrir les inclemencies del temps d'una part, i come desconfiats de conseguir la seua pretensió per l'altre, li acudí un ardit molt original per veure de desferse'n de tals lladres.

Tenia una vadella a la cual ja havia donat sa sentència de mort per manjar-la se perque la fam heu reclamava. Hores antes de matar-la li doná blat fins que en volgué; la mata, li treu la ventresca i es bisbe, i tot axí heu tirá baix de la murada.

Els centinel·les de seguida s'hi atracaren per, veure qu'era alló.

S'ho miraren i descobrint es bisbe replé de blat, heu comunicaren a tots els seus companys.

Cregueren ells que aquell fet no incluía cap intenció, ni pensaments tant sols de tal cosa, com és natural: lo cert és que a tots acudí el mateix pensament: «si els cristians donen blat i tot a n'els animals quines provisions no deuen tenir? Heu porem deixar anar, no ferem res.»

I aplegaren els trastets i cap a La Negra falta gent, s'en tornaren a l'Àfrica.

Marfil

AGRICOLES

Lo que poren fer els Sindicats

Quant la seriedat i entusiasme dominen els moviments socials, tot avenç tota transformació, tota passa que se intenti donar cap an el millorament troba el camp abonat per desenrol·lar-se ufana i arribar a felis terme.

Així el Sindicat Agrícola de Cervera i sa Comarca gracies al entusiasme i aciençament dels seus directores ha pogut veure coronat per l'èxit l'establiment ara fa tres anys de un Sindicat de ventes que haguent comensat amb 300 adherits en te avuy 1.700.

Comprá un magatsem de vins per valor de 95.000 pts. posá la primera pedra de una farinera que s'acabá el passat any de 1921, procedintse tot seguit a la instalació de la maquinaria que podrà molturar diàriament 40.000 kls de blat.

El capital se cubri amb accions.

Aquest Sindicat fa operacions anuals per valor de 14 milions de pessetes.

La seua esfera d'acció s'exten a tota la comarca. Té establert el segur mutu del bestia i en projecte una partida de grans obres.

Institucions exemplars com el Sindicat de Cervera, si fossen conegudes i estudiades, servrien d'estimul a totes les similars dins les quals la polç i la inacció amenaçen soterrar i passar a la historia lo poc que queda de virtut i treball.

LA CULLITA DE BLAT D'EN-GUANY.—Segons els derrers calculs la cullita de blat a Espanya no basta

per les necessitats del consum i de la sembra apesar d'haver-hi un augment de 2 milions de quintás mètriques damunt la cullita de l'any passat.

S'han cullit 31.770.200 quintás mètriques, dels quals, una tercera part correspon a Castella la Vella. Les Balears figuren amb una producció de 375.800 quintás.

Com se calcula són necessaris 39 milions, en ferien falta 7 si no hi hagués un remanent de 11 milions, de l'any passat.

De son Servera

De concorregudes, de desfavorables p'els serverins i de ventajoses p'els esters podriem calificar les correghudes celebrades diumenge passat.

De concorregudes perque heu foren de tot, tant, que passaven de 1.090 els vehicols plens de gent, qu'es traslladaren a l'Hipòdrom. La gent qu'hi anà a peu era moltíssima. Calculam si hi hauria de cinc a sis mil persones.

De desfavorables p'els serverins perque com se veurà a continuació els seus cavalls foren vensuts p'els seus, contrincants.

En la primera carrera s'presentaren "Lucero,, "Terrible,, i "Abd-el-Crim, (aquest s'agregà pocs dies antes de diumenge). La victòria va ser del darrer, puis se demostrà molt superior en els altres que amb ell corrien.

Segunda carrera: "Polo,, i "Alazán,,. Donaren molt de gust perque hi hagué poc d'un a altre. Guanyà "n'Alazán,,; pero a les llargues en "Poio,, creim, li fos gonyat i no de poc.

Tercera carrera, fone poc interessant. Se veje ben totduna que la victòria seria d'en "Distinguido,, com així va esser.

Quarta carrera: (Gran espectació) Afillerats a ran de sa meta en "Romero,, i "Fabil,, donat el "sus,, parteix no més el primer, i tot sol, entre "uieras,, i protestas del public; va fer devers tres volte. A la fi resolgueren tornar-parti de nou, com ho feren. "Fabil,, passà a devant totduna i hi anà de bons bossí totes les sis volte, menos una vegada qu'es veje obligat a aturar-sé a consecucencia d'una veria a n'es vehicol. «En Gorrió» (guidor d'en Romero)

aprofità s'ocasió per pasar-li a devant i primé que l'altre arribá a sa meta. ¿A n'a quin dels dos s'ha de adjudicar el premi?. Tal es el resultat.

-Arribada la temporada autumnal en que noitros pagessos solem vendre les figuesseques, el Sindicat Catolic está ultimant els preparatius per l'embarc. Ahir i despuis-ahir's feyen les entreghues i dilluns ja les encaixonarán, i ben ensistades s'en anirán a son destí (Barcelona).

Sabuda p'els comerciants tal noticia les han pujades fins a 22 pts. quintár. Totduna pagaven a 16 i encare les volien ben triades. Are actíven la demanda; però els socis prefereixen embarcables, com ho demostra el fet d'haverné arreplegades, no més en dos dies, de 250 a 300 quintás.

L'any passat, venudes a n'es mercat catalá vengué l'import d'ells molt crescut, a pesar de que estaven ensistades deficientement. Enguany se procurará ensistar-les segons els moderns sistemes i esperam un excelent resultat.

¿No dona goig el comportament dels socis de l'esmentat Sindicat? ¿No es aixó un bon auguri per l'exportació de oli, bessó d'ameilla i altres productes agricòles que donavem a n'els comerciants?. Quina desgracia qu'els pores grassos les hajem de vendre a n'aquests comerciants, després de tocar les beneficioses consecucencies de l'exportació en gran escala d'aquests anys passats. Es de creure que l'any qui ve no será així i qu'amb temps ja se treballarà per du a la ciutat condal tots els pores del Sindicat.

Corresponsal

De Sa Colonia

Entrada de las Monjes

Demá dia 8 en La Colonia de Sant Pere s'hi celebrarà solemnement l'entrada de les Monjes de la Caridad en el nou Convent que acaba de construir-s'hi pagat per la noble familia Despuig. Segons notícies és un local de moltes condicions i d'ell parlarem si Deu ho vol en el pròxim n.º

Pareix que a l'entrada se li dona-

rá la solemnidat que requereix. Segons notícies s'han enramats tots els carrers d'aquell llogaret i s'hi han aixecat arcs, com també s'han preparats els esperits per medi d'un Tríduo que predica el Rt. D. Francesc Sitjar, Pvre. de Felanitx, que comensá dijous.

Demá a les 7 i mitja en la Capella del llogaret s'hi celebrarà Comunió general en la que el Chor de les Monjes d'Artá cantarà motets adequats.

A les 9 se ferá solemnement l'entrada de les Monjes. Les autoritats, comissió del Magnífic Ajuntament, Clero i poble anirán a rebre-les a l'entrada del poble i les acompanyarán a la Capella aont se dirá Ofici Major cantant el mateix Chor la Missa a dues veus d'en Cerdó i predicará el mateix Prevere Sr. Sitjar.

Després de l'Ofici se ferá la benedicció del nou Convent i entrega de la clau a la Superiora del mateix.

El decapvespre a les 3 se ferá un acte literari-musical en obsequi dels esposos Despuig fundadors del nou convent.

Hi ha molta aninació a la vila per anar a la festa projectada de lo qual deduim que será molta la que s'hi traslladará.

Vellada en projecte

Els PP. Franciscans, desitjosos de donar increment a la Associació «Joventut Seráfica» que dirigeixen, tenen en projecte una serie d'actes literaris-musicals el primer dels quals será una *vellada* que tindrà lloc en el Teatret de la mateixa Associació. Sabem que en ella heu haurá hermosos números musicals i una conferencia. Unicament podran assistir-hi homos.

El pròxim dissapte si Deu ho vol publicarem el programa.

Disposicions del Batle

Sabem que'l Batle Major D. Juan Casellas ha cridat an els mercaders de pores grassos prevenint-los que, segons la llei no poden vendre a

tant l'arrova, sino a tant el Kg. Pareix que està disposat a tayar per lo sá en tots els abusos que se venen cometent i està disposat en cas d'infraacció d'aquesta llei a aplicar dues multes; una an els compradors i altra an els venedors.

Ajuntament

Sessió del 10 de Septiembre

En aquesta sessió s'acordá:

Primer. Ingressar en caixa cincuenta pts, per venta d'una part de la terra del Torrent del Millach.

Segon. Fer emblanquinar la casa del carrer de Bellpuig que se ha de destinar a escoles nacionals de nins.

Tercer. Eliminar algunes quotes de la llista de prestació personal.

Sessió del dia 17

Llegida i aprovada l'acta de l'anterior foren aprveats dos comptes municipals que sumen 108'85 pts. entre tots dos.

S'acordá interessar de la superioritat que se digni autorisar an aquest Ajuntament perque pugui comensar les obres del camí vezinal d'Artá a Ses Coves per Sa Torre. S'acordá fer algunes reformes an es pes municipal.—S'autorisa an els propietaris de la casa n.º 1 del carré del Grech per referir ses fatxades i obrir un portal a sa cochería i varies finestres.—S'acordá que'l Sr. Batle vagi a Palma per assumptes relatjus a adquirir el carruatge dels morts i que se li abonin els gastos de viatge.

Se nomanaren vocals de la Junta local de Instrucció Pública als regidors Srs. D. Antoni Genovard Esteva i D. Miquel Payeras Perchana. S'acordá abonar al Assil de Sta. Rosa la subvenció d'aquest Ajuntament.

Sessió del dia 24

Llegida i aprovada la acta de l'anterior s'acordá demanar al Ministeri de Hizenda qu'en aquest municipi se anticipi la fetxa senyalada en el R. D. del 18 de Septiembre de 1920 per la supressió del cupo de consums. També foren aprovades 26 comp-

tes municipals que sumen entre totes 2929'95 pts.—S'acordá que els anteriors comptes se exposin al públic a efectes de reclamació.

Se fa constar que'ls comptes aprovats en aquesta secció han estat previament examinats i trobats conforme per la Comissió de Hizenda de aquest Ajuntament.

RELLIGIOSES

A l'Esglesia Parroquial s'hi celebraren en els dies anunciats les Coranta Hores de St. Miquel. La gent no abundá a no ser el diumenge. En l'Ofici d'aquest dia predicá el Rt. D. Josep Sancho de la Jordana.

Demá hi haurá la Comunió de les Filles de la Purissima i Ofici a St. Salvador aont predicará el Rt. P. Rafel Ginard. T. O. R.

En el Convent de St. Antoni s'hi celebraren solemnement les Coranta Hores dedicades a St. Francesc i la festa del Sant Patriarca el dia 4. Predicaren els Pares qu'anunciarem en el passat número Concurrencia regular, cepexte el derrer vespre en que n'hi hagué molta.

Crónica

METEOROLOGIA. — Pareix que'l temps ha tornat arrera. Desde'l dissapte passat fa uns dies estivals. El sol ben calent, gens de vent i un aire ben bascó, El termómetro ha oscilat entre els 20 i 25 graus a l'ombra.

ESTAT SANITARI.—Son diferents els atacats de gástrica, però no se pot dir epidemia. D'altres malalties tampoc n'hi ha gaire, seguim en bonansa, gracies a Deu.

MORT.—Dia 4 morí després de molt llarga malaltía l'amo'n Rafel de Sa Canova, pare polític d'en Francesc Lliteras (a) Nonga an a qui a companyam amb el sentiment, com també a la seua esposa.

RESTABLERT.—Mestre Miquel Morey, escola vey de qui diguerem qu'estava dins molta gravetat, millora dins molt poc temps i avui está ja totalment restablert. Mos n'alegram..

EXAMENS.— Després de publicar

en el n.º derrer la noticia de que D. Lluís Pascual fill del Notari d'aquesta localitat just amb la auto-preparació durant les vacances havia aprovat tot el primer curs de Misser, sapiguem que s'havia examinat de dues assignaturas més i qu'havia obtingut en dues la nota més brillant. Novament el felicitem com a sa familia.

—En l'Institut de Palma aprová totes les assignatures de que s'examinava en Gabriel Gili fill de D. Pere i fou aprovat en ingrés en Jaume Nicolau. Enhorabona,

REGISTRE

Matrimonis

Dia 30.—Bartomeu Font Masanet (a) De Sa Caseta de 38 anys fadrí amb Margalida Carrió Sancho (a) Confitia, fadrina de 45 anys.

Morts

Dia 4.—Rafel Esteva Ginard (a) De Sa Canova, viudo de 72 anys; de Neoplasia del fetge.

Naixements

Setembre

Dia 2 Nicolau Santandreu Vives fill de Jaume i Maria.

Dia 2 Antonina Bonnin Bonnin de Manuel i Francisca.

Dia 3 Juan Lliteras Mestre de Bartomeu i Margalida.

Dia 3 Maria Amorós Sancho de Antoni i Maria.

Dia 3 Lluís Ferrer Casellas de Lluís i Catalina.

Dia 4 Aina Bernat Carrió de Nicolau i Margalida.

Dia 6. Manuel Llaneras Mas de Manuel i Maria

Dia 8 Antoni Carrió Quetglas de Juan i Maria.

Dia 10 Teresa Guiscafré Ferrer de Juan i Maria.

Dia 10 Catalina Bernat Ginard de Fomeu i Francisca.

Dia 10 Catalina Sastre Terrassa de Juan i Bárbara.

Dia Miquel Carrió Cursach de Sebastiá i Bárbara.

Dia 17 Antonina Esteva Sureda de Antoni i Margalida.

Dia 18 Maria Esteva Sureda de Bartomeu i Juana Maria.

Dia 23 Catalina Palou Lliteras de Jaume i Catalina.

Dia 29 Nadal Juan Ginard de Jeroni i Antonina.

SECCIÓ AMENA I HUMORÍSTICA

En Sarol

A Sóller hi havia un glosador de molta fama, anomenat en Sarol del qual se conta l'anècdota sigüent:

Una vegada va ésser cridat a una casa de senyors per fer una festa de família, o una glosada i s'en menà sa seva esposa i l'assegué a un banc.

Quand anaven a comensar i dins sa casa no hi porien aficar una aguya se presenta una convidada de moltes pre-tensions. La senyora de la casa no sa-bent aont col·locar-la, feu aixecá sa dona d'en Sarol, per posar-la-hi a ella. En Sarol quand va veure s'afronta pú-blica de sa seva esposa, s'alsá, la pren a brasset, se dirigeix a la senyora i li diu:

Per vosté, senyora plang
es divertiment deixá,
perque m'ha fet aixecá
s'amó qui seya an es banc.
No s tant dolenta sa sang
sia de negre o de blanc
que l'hajen de trapitjá.

Be'n plogueren de súpliques, i escu-ses i satisfaccions. An el glosadó qui havia de glosá amb ell i que li deia que tot s'arretglaría, li contestá:

Vendrás a sa meua fibla
si't vols apagá sa set
allá't serviré de drét
aquí, seure no's possible.

I sa festa s'acabá abans d'haver co-mensat.

Ay idó!

Coneg un obrè senyó,
que diu qu'es romprá la crisma
pe's be d'es socialisme;
paga contribució,
no vol repartició,
menja be, i mourá un cisma
en no cobrá d'es Tresó...

Ay idó!

Qui presta en es vint per cent
i de la befa s'en riu
i, més sabut qu'un arxiu,
per ont passa es fa pudent;
perque no'l creguen dolent
va a ses processons i diu

qu'es un homo sant i bo...

Ay idó!

A donya Lola Campins,
pinsiula i estugoseta
no la pot tocá sa teta
ni mai ha besat es nins;
peró es cussons li fa dins
es ropero sa cusseta,
i amb ella dorm có per có...

Ay idó!

En Varisto, s'argenté,
ha uberta botiga nova
i sempre que «fa sa proba»,
llima fort com un ferré,
posant abaix un papé
que, quant el replega, ehi troba
moltes llimadures d'ò.

Ay idó!

Per gordar un d'es bessons,
cassada per entre mates,
amb devantal ple de gates
ne Bet vengué «d'Es Turons»;
i ara bolso i cinturons,
eixharpe, calses, sabates
i aros du d'alló d'alló....

Ay idó!

Qui mal parla d'es govern
i renegs te per Espanya,
perque no ha tenguda manya
de medrá, o li falta un perú;
encara que fos a Infern,
amb un souet a sa ganya
s'en'niria com un tró...

Ay idó!

Segons conta Madó Fil
sempre xeuba lou ne Clara:
despreciá, jove encara,
un casat a Guayaquil;
i quant li ha passat es Bril
fe vol fe sa jove, i ara
per ponsella ven sa fló...

Ay idó!

Qui nostra parla sosten
perque a Mallorca va neixe
i tant refilat va creixe
que ja se creu «gente bien»,
si es foresterot l'ofen
un mallorquí caure es deixa
d'amb jo, per jo i contra jo..

Ay idó!

Va di que duia es ca prim
en Xim, quant perlava amb N'Aina.
pero ara un poc manco escaina
N'Elíanó, aprop d'En Xim.
¡L'Amor sempre fa verrim!
¡Antes tot era Aina, Aina;
i are es tot Elíanó!...

Ay idó!

Qui humil butxinetja i puny
i de fam se menja es dits,
si pe's vostros acudits
un día bon bregué muny;
vos rebrá mostrant es puny
i vos dirá, pegant crits,
que res vós deu, ni us tè pó...

Ay idó!

Qui's buida s'enteniment
per fe feina delicada,
no pens lográ anomanda
ni essé aplaudit de sa gent:
aquell que calla hi consent
xucia cada bajanada
com se qu'ara he escrita jo...

Ay idó!

ESPINILLA

Dites i fetes

— Escolti Senyoret, acab d'arribar a Palma i no conec... Me podria dir avon trobaria dinar per dues pessetes?.

— Si Senyor, a sa Fonda de Can Gasparó

— Moltes gracies. I ja que V. es tan amable, me podria dir avon trobaria ses dues pessetes?.

Un sabaté una vegada deia a un sastre:

— Saps perque's que li gisquen tant ses sabates an aquest jove?.

— Perqué?.

— Idó perque encara les me deu.

— Ca, homo, no pot ésser bon prova aquesta perque, en aquest cas també li giscaría s'americana que du.

TIPOGRAFIA CATOLICA

DE

A. FERRER GINART

En aquesta impremta poden encarregar qualsevol treball d'impressió.

TARJETES DE VISITA I D'ANUNCI, RECORDATORIS, CARTES I SOBRES, FACTURES I TOTA CASTA DE TREBALLS TIPOGRÀFICS.

Especialitat en impresos per correus, mestres i carabiners segons els models oficials

Ademés en ella se poden demanar

ARTICLES DE PAPELERIA, TINTES, OBJECTES D'ESCRIPTORI I LLIBRES DE TOTA CASTA.

Especialitat en llibres i articles escolars.

EN PREUS, COMPETEIX AMB LES MILLORS CASES DE FORA

Carre dels Quatre Cantons - ARTA

SERVICIO DE CARRUAJES DE BARTOLOMÉ FLAQUER

(A) MANGOL

A todas las llegadas del Ferrocarril hay coche u e parte directo para Cadepera y Calzarratjada y de estos puntos sale otro para todas las salidas de tren.

Hay también coches disponibles para las Cuevas y viajes extraordinarios.

AGENCIA DE TRANSPORTES

Se sirven encargos para Palma y Estaciones intermedias.

PLASETA DE MARCHANDO.

GRANDES ALMACENES San José

D B

Vda. Ignacio Figuerola

HOY, COMO NADIE

detalla en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Unicos almacenes que tienen en grandes existencias

**TODO LO QUE SE REQUIERE PARA
VESTIR Y CALZAR**

y que venden más barato que nadie

Teléfono 217

Precio fijo

ESTA CASA NO TIENE SUCURSALES

La Fonda Randa, de Esteva

Carré de Palma, 48.—ARTA

S'ES OBERTA FA POC. TOT ES NOU
I LLAMPANT. SERVICI ES MERADISSIM

Prontitut

SEGUREDAT I ECONOMIA

¿Voleu estar ben servits?

EN JAUME PICO

(A) ROTCHET

En la posada una nova Agencia entre Artá i Palma

Serveix amb prontitut i seguredat tota classe d'encàrregs.

Direcció a Palma: Harina 38. An es costat des Centro Farmacéutic.

Artá-Figuerol 43

¡Atranencs, escoltau!

Si's paraigo está espenyat

i el voleu fe arretglá

n'Andreu Ranxé el dobará

be, barato i aviat.

En lo que també es trempat

es en feines de llauné

posa lligades d'acé

a ribells i greixoneres

adoba pelles, calderes

i màquines de quinqué.

CARRER RECTA—ARTA

Ensaïmades i panets

En lloc se troben millós que a la

PANADERIA Victoria

ES FORN NOU

D'EN

Miquel Roca Castell

A sa botiga heu trobareu sempre pans, panet,
galletes, bescuits, rollets, i tota casta de pasticeria

TAMBE SE SERVEIX A DOMICILI

Netedat, prontitut i economia

DES PAIG Carrer de Palma 3 bis. ARTA

¡ATENCIÓN!

Compra carros y carretones en cualquier estado se encuentren

Gabriel Carrió

PEDRA PLANA, 7 - ARTA

DISPONIBLE